1.IV15.

№ 30
თებერვლის 6, ხუთშაბათი 1903 წ.
1877

ივერია

№ 30
თებერვლის 6, ხუთშაბათი 1903 წ.
1903

ყოველ დღიური საპოლიტიკო და სალიტერატურო გაზეთი

პირველ თებერვლიდან წლის დამლევამდე
გაზ. „ივერია“
ჰღირს 9 მანეთი და 50 კაპ.

კონსტანტინე დიმიტრის ძე ყიფიანი ოჯახობით ამით აუწყებს ნათესავთა და ნაცნობთ, რომ თავის დედის
ნინო იაგორის ასულის ყიფიანის
ერთის წლის გარდაცვალების პანაშვიდი იქნება დღეს, 6-ს თებერვალს, ქვაშუეთის წმ: გიორგის ეკლესიაში, დიდის 12 საათზედ. (1—6—1)

ს.-პეტერბურგის კომპანია
„ნადეჟდა“
ზღვით, მდინარით და ხმელეთით გაგზავნილ საქონლის დასაზღვევად, ტვირთის გასაგზავნად და ქონებათა ცეცხლისაგან დასაზღვევად
დაარსებულია 1847 წელს.
მირითადი თანხა . . . . . 1.650.000 მან.
სათადარიგო თანხა . . . . . 2.664,808 მან.

I. გაგზავნა ტვირთისა.

300 საჯგუფოზედ მეტია ეგროპაში ერთ ნავით ან რამდენიმე ნავით ერთად ნებადართული ადგილები, სადაც ტვირთი გაიგზავნება. ამ ადგილებიდან ზოგიერთი ესენია: ანტვერპენი, ბრემენი, ბრინდიზი, ბრისტოლი, ბორდო, ბოსტონი, ბუენოს-აირესი, ვალენსია, ვენეცია, ვერაკრუზი, ვილმინგტონი, ვლორა, ვარნა, გალაცი, გენუა, გიბრალტარი, გლაზგო, გოთენბურგი, დანციგი, დუნკერკი, ედინბურგი, ეკატერინოდარი, ეკატერინოსლავი, ეკატერინოფელი, ელსინორი, ერმუპოლი, ზანზიბარი, ზეზაპი, თეოდოსია, თრიესტი, იალტა, იოკოჰამა, კადიქსი, კალკუტა, კანტონი, კარლსკრონა, კარტაგენა, კერჩი, კიელი, კოპენჰაგენი, კოსტანდია, კრონშტადტი, ლა-ვალეტა, ლაზარეტო, ლარნაკა, ლეგორნი, ლივერპული, ლისაბონი, ლონდონი, მალაგა, მანილა, მანჩესტერი, მარსელი, მელბურნი, მესინა, მონრეალი, მონტევიდეო, მოსული, ნანტი, ნეაპოლი, ნიუ-იორკი, ნიუკასლი, ნიუპორტი, ნიცა, ოდესა, ოსტენდე, პალერმო, პალმა, პანამა, პატრასი, პეტერსბურგი, პირეა, პორტ-ელიზაბეთი, პორტ-ლუი, პორტ-სეიდი, პორტ-ტალბოტი, პორტ-ფრანკი, პორტ-ფრედერიკი, პორტ-ფრედერიკსტადტი, პორტ-ფრედერიკსუნდი, პორტ-ფრედერიკშტადტი, პორტ-ფრედერიკშტადტი, პორტ-ფრედერიკშტადტ

რასაც მსახიობი ნემო (ბ. ჯანაშვილი).

ზარის ბარგუჯად დარეკვის თანვე გაჩუმდა ხელად გამცილებელთა ჭიკჭიკი და შეიდა I-ლ კლასის ვაგონში; ბაქანი ხალხით გაიწმინდა და ყველას თვალები დაადგა ვაგონის ფანჯრებისკენ იყო მაჭრობილი, ყველას სწყუროდა ერთხელ კიდევ გადეცნო თვალი თავის საყვარელ მსახიობისთვის.

დეკერა შეორეჯერ ზარმა, ხალხი უფრო მიზნად გაგონისაკენ, დაადგა მოდგა დახურულ ფანჯრისაკენ და ხალხს თავს უკრავდა მოკლე ხანში ქუდი მოახადა და იკრიალა: „მშვიდობის მგზავრობის მოგეც ღმერთმა. ღმერთმა მშვიდობით გვიხარეთ შენი თავიო“ ბეჭრს გული აუწყდა და ცრემლები ვეღარ შეიკავა. დაიძრა მატარებელი და ჯერ ბანაკი მსახიობი და ტაშის ცემით გაცილებულ საყვარელი მსახიობისა.

დეკერა შეორეჯერ ზარმა, ხალხი უფრო მიზნად გაგონისაკენ, დაადგა მოდგა დახურულ ფანჯრისაკენ და ხალხს თავს უკრავდა მოკლე ხანში ქუდი მოახადა და იკრიალა: „მშვიდობის მგზავრობის მოგეც ღმერთმა. ღმერთმა მშვიდობით გვიხარეთ შენი თავიო“ ბეჭრს გული აუწყდა და ცრემლები ვეღარ შეიკავა. დაიძრა მატარებელი და ჯერ ბანაკი მსახიობი და ტაშის ცემით გაცილებულ საყვარელი მსახიობისა.

მეთვალყურე.

სად არის შესანიშნავი ადგილი?

ვიდრე შატბერდის კრებული აღმოჩნდებოდა, ფრიად ნაკლულევან ვიყავით ისტორიულ წყაროებით.

ქართლის ცხოვრებას დღესაც არ ენდობიან მეცნიერნი და მის ცნობებით ბოდიშის მოხდით სარგებლობენ. ამ ათითოდ წლის წინად ერთი აქაური „პუბლიცისტი“ ქართლის ცხოვრებას, ვითომდა „ვახტანგ მეფის მიერ შეთხზულს“, არაფრად აგდებდა და ამტკიცებდა, ქართველები კაეკასიის მთებიდგან ჩამოვიდნენ მხოლოდ მეთერთმეტე საუკუნეშიო...

ქართველებს-კი ამდრომდე ძლიერი მწერლობა ჰქონდათ და ამ მწერლობის ნაშთინი—ტერატზე ნაწერი წიგნები ხუთასნი და ათასნიც.

თუ რა მიზეზით მეცნიერნი არ ენდობიან ჩვენს „ცხოვრებას“, ეს საკმაოდ გამოვარკვიეთ ჩვენს წერილში „ქართველთა მატიანე“, რომელიც იბეჭდება.

ხოლო აქ მეთხველის ყურადღება უნდა შევაჩეროთ ერთს კრებულზე, რომელიც საუთრება ყოფილა კათალიკოზის ანტონი II-ისა (+ 21 დეკ. 1827 წ.).

თეიმურაზ ბატონიშვილი თავისს ისტორიაში წერს (გვ. 83): „ჯრისანი დიღისა კათალიკოსისა სრულიად იყვრიისა, მოთხრობისაგან გადმოღებულთაგა, რომელიცა გამოკრებულთაგან სხვათა-და-სხვათა საქართველოს ძველთა ამბავთაგან ვრცელისა ისტორიისა შესადგომად გამოუწერინებინა ანტონი პირველსა, ბიძასა ჩემსა ანტონი მეოთხესა გამოსწერინა შეკრებულთაგა მთაგან მოთხრობათა პეტერბურის ყოფაშინა თვისსა წელსა ქრისტესით 1822-სა“.

სხვა ადგილას (გვ. 178): „ძველის ქართლის ცხოვრებიდამ გამოწერილი მე თვით გამოსულწერე კათალიკოსის ანტონის შეკრებულის მოთხრობებიდამ, რომელიცა მრავალთა წერილთაგან გამოკრები და ნებავდა თურმე ისტორიისა სრულისა აღწერა და ადრე დასცლილა და ის გამოწერილები ისე უქმად დარჩა და მე უწმიდესმან კათალიკოზმან, მამის ძმამან ჩემმან, ვინაიდგან მიყვარდა მე ისტორია, მრავალი რამ საისტორიო საქართველოსთვის გამომაწერინა თავისის წიგნებიდამ. ანტონ კათალიკოზი პეტერბურგს ბძანდებოდა წელსა 1820 და შემდგომს წელიწადებშიაც და მაშინ გამოსულწერე“...

თეიმურაზი ხშირად უჩვენებს ადგილებს, სადაც ანტონის კრებული მით არის შესანიშნავი, რომ მის ცნობებს ემოწმება შატბერდის კრებულის მოთხრობა.

რაც დროთა ვითარებისაგან არეული ქართლის ცხოვრებაში, ის შატბერდის კრებულსა და ანტონის კრებულში უფრო სწორედ დაცულა.

ქრთ. ცხ.	შატბერ. კრებ.	ანტონის კრებ.
დაიპყრნა ალექსანდრე დიდმან ყოველი ქართველი დატყვევებად პატრიარქი მცხეთისა ბეროსა სახელოსა, ძმე თვისი ბაგრატ მეფე ქართლისა, ნათესავი მისეული ასი ათასი კაცი ქვეყანით რომაელსა ჰქვიან ფრომატოს	...დაიპყრა ქართველი და თანა ეი ყვანა ალექსანდრეს მეფეს ბერთა, ძეს ფარნაზისა, ძმე თვისი მიეცა ბატრიარქი მცხეთის ბეროსა სახელოსა, ძმე თვისი მიეცა ბატრიარქი მცხეთის ბეროსა სახელოსა	...დაიპყრა ყოველი ქართლი და თანა ეი ყვანა ალექსანდრეს მეფეს ბერთა, ძეს ფარნაზისა, ძმე თვისი მიეცა ბატრიარქი მცხეთის ბეროსა სახელოსა

ფროტათოსი ეეფრატის სახელია. მართლაც, მაშინ ალექსანდრე დიდს უკვე დაპყრობილი ჰქონდა და ამ მწერლობის ნაშთინი—ტერატზე ნაწერი წიგნები ხუთასნი და ათასნია.

თუ რა მიზეზით მეცნიერნი არ ენდობიან ჩვენს „ცხოვრებას“, ეს საკმაოდ გამოვარკვიეთ ჩვენს წერილში „ქართველთა მატიანე“, რომელიც იბეჭდება.

ხოლო აქ მეთხველის ყურადღება უნდა შევაჩეროთ ერთს კრებულზე, რომელიც საუთრება ყოფილა კათალიკოზის ანტონ II-ისა (+ 21 დეკ. 1827 წ.).

თეიმურაზ ბატონიშვილი თავისს ისტორიაში წერს (გვ. 83): „ჯრისანი დიდისა კათალიკოსისა სრულიად იყვრიისა, მოთხრობისაგან გადმოღებულთაგა, რომელიცა გამოკრებულთაგან სხვათა-და-სხვათა საქართველოს ძველთა ამბავთაგან ვრცელისა ისტორიისა შესადგომად გამოუწერინებინა ანტონი პირველსა, ბიძასა ჩემსა ანტონი მეოთხესა გამოსწერინა შეკრებულთაგა მთაგან მოთხრობათა პეტერბურის ყოფაშინა თვისსა წელსა ქრისტესით 1822-სა“.

სხვა ადგილას (გვ. 178): „ძველის ქართლის ცხოვრებიდამ გამოწერილი მე თვით გამოსულწერე კათალიკოზის ანტონის შეკრებულის მოთხრობებიდამ, რომელიცა მრავალთა წერილთაგან გამოკრები და ნებავდა თურმე ისტორიისა სრულისა აღწერა და ადრე დასცლილა და ის გამოწერილები ისე უქმად დარჩა და მე უწმიდესმან კათალიკოზმან, მამის ძმამან ჩემმან, ვინაიდგან მიყვარდა მე ისტორია, მრავალი რამ საისტორიო საქართველოსთვის გამომაწერინა თავისის წიგნებიდამ. ანტონ კათალიკოზი პეტერბურგს ბძანდებოდა წელსა 1820 და შემდგომს წელიწადებშიაც და მაშინ გამოსულწერე“...

თეიმურაზი ხშირად უჩვენებს ადგილებს, სადაც ანტონის კრებული მით არის შესანიშნავი, რომ მის ცნობებს ემოწმება შატბერდის კრებულის მოთხრობა.

ეს ანტონის კრებული მით არის შესანიშნავი, რომ მის ცნობებს ემოწმება შატბერდის კრებულის მოთხრობა.

რაც დროთა ვითარებისაგან არეული ქართლის ცხოვრებაში, ის შატბერდის კრებულსა და ანტონის კრებულში უფრო სწორედ დაცულა.

ქრთ. ცხ.	შატბერ. კრებ.	ანტონის კრებ.
დაიპურნა ალექსანდრე დიდმან ყოველი ქართველი დატყვევებად პატრიარქი მცხეთისა ბეროსა სახელოსა, ძმე თვისი ბაგრატ მეფე ქართლისა, ნათესავი მისეული ასი ათასი კაცი ქვეყანით რომაელსა ჰქვიან ფრომატოს	...დაიპყრა ქართველი და თანა ეი ყვანა ალექსანდრეს მეფეს ბერთა, ძეს ფარნაზისა, ძმე თვისი მიეცა ბატრიარქი მცხეთის ბეროსა სახელოსა	...დაიპყრა ყოველი ქართლი და თანა ეი ყვანა ალექსანდრეს მეფეს ბერთა, ძეს ფარნაზისა, ძმე თვისი მიეცა ბატრიარქი მცხეთის ბეროსა სახელოსა

ამ მხარეს ძველი დროიდგანვე არანი ეწოდებოდა და მის ცოტა იქით იყო არიანი. ამ არან-ქართლს (ზემო ქართლეც იყო და ქვემო ქართლიც) მოისწრაფოდნენ ქართველები „ფროტოსითგან“ და არარატის ველეთ-ყურეებიდგან, საცა 600 წელი დაჰყვესო...

საპიროა ანტონ კათალიკოზის კრებული მოიძებნოს პეტერბურგში.

მ. ჯ.

ჭიათურის შავი-ქვის მრეწველთა მე-V კრება ქუთაისში

(საკუთარის კორესპონდენტისაგან)

1 თებერვალი (ძველ-დასძ—უკანასკნელი სხდომა).

კრება დაიწყო 12 საათზე. წაკუთხული იქმნა 30-სა და 31 იანვრის ოქმები.

ოქმების კითხვის დროს ბ. კალისტრატე ბაზის თქმის გრძელებაზე. გურ მოუნდებაო „სტრაჟის“ დწუსება. დარწმუნებული, რომ მას აქვს, რა „სტრაჟ“ შემოდეს, მაშულს შემოსაგლომაც იყოო.

ქალაქელი გაბრაზა,—ერთი დუქანი ორთაჭალაში აქვს, იქ ხანგრძლივს ასაღებს. მეორე მაღაზია—დიდ ქუჩაზედ, აქ „დუქანსა“ ჭიდას. ცეროზედაც ხედა. სადც მივა, ვაზისტას კარტას მაკიდებინებს და თუმცა ასაღებენ შეგზავნას ხოლმე და უთუოდ მიიღებენ. შხალიც იქ დადის, სადც ხეირს გამოიღებს. ეხა-მერედ ბზედას მეგობარია, კვლე-დაბნეულ დღე-ბაკალებსაც იგნობს.

სასვმრთლოს ბოქაული,—ბეგიე სულგანი ბრალებია. ორი თვე უკვია ჰესსიანდე. „ოტსტავკაში“ გასვლრძანებას უმორებენ.

მოქმედება სწარმოების სოფელში, კნეინა თამარისს, ჩვენსა ჭიმს შინა.

—

სცენა წარმოადგენს არა-მდიდრულად მორთულს ოთახს. კედელზე დახვიებული სათი ჩანდა. ყოველთვის სათანადებინათ არის უკანა. მაგიდაზედ ერთი წიგნი გდია, არც თავი აქვს, არც ბაღლი. შინაარსის წაკითხვითაც ვერ მიხვდება ადამიანი რა არის აწერილი, ის კი ცხადია, რომ წიგნი ქართულია. ყველა ხატარიას გამოცემას უძახის. კედელ ორი ცარიელი ხის ჩარჩო აშშენებს. ტუთა თავის დროზედ რაღაც სურათები ყოფილა შიკა. ეხლა ერთ ჩარჩოსთან მოყუდებულია კბილებ მომტვრეული სავარცხელი, მეორეზედ სარეცხის სახმრი დაუდიათ.

გამოსვლა I.

(კნეინა თამარ და ბესიკაშ მოურაგი)

კნეინა თამარ (დოგანში წვეს. ძაღზედ გამიჩვიოძემ რაღაც ქალაღდი გადასცა თავმჯდომარეს და გავიდა გარეთ.

ბანა სოდოფოდი. ოქმში სისწორით არაა მოყვანილი ჩემი სიტყვები. როცა თავმჯდომარე შეგვეკითხა,—ვის ახსოვს, რომ ბ. მოსეშვილმა „ინდულგენციასთან“ „კომისიაც“ ახსენა,—მე არ მითქვამს,—კომისიის მოწვევაებს ეწოდა ინდულგენცია-თქო; მე ვსთქვი,—რამდენადაც მახსოვს, ბ. მოსეშვილმა შენძნა: მაშ კომისიას ინდულგენციები დაურიგებიათ; გთხოვთ, ოქმშიაც ასე შეტანოთ.

ბ. გ. ზდანოვიჩი. როცა გუშინ კენჭის ყრის დროს კრება ითხოვდა,—რატომ ბ. მარკოსიც არ მოპპრძანდა სცენას, რა მოხდა ლაი გარეშე კაცი ამ დროსაო, მხოლოდ ასისტენტები და თავმჯდომარე უნდა იყენენ სცენაზეო,—ბ. მარკოსიმ განაცხადა, მე სა მინისტროს წარმომადგენელი ვარო. მაგრამ ანგ. მარკოსიკო კრებაზე-კი არა, მხოლოდ სარევიზიო კომისიაში იყო სამინისტროს წარმომადგენლად. როდესაც კრება დაეინებით თხოულობდა,—მაშ ინგ. მარკოსიმ საბუთი წარმოგვადგინოსო,—მან განაცხადა,—მე განსაკუთრებული მინდობილობა მაქვსო. ეს ოქმში გამოტოვებულია და გთხოვთ შეიტანოთო.

თავმჯდომარე. გთხოვთ მოისმინოთ ბ. ჩიკვაიძის განცხადება.

მდივანი შეუდგა კითხვას.

ბ. ჩიკვაიძის განცხადება შეეხებოდა წინა დღის არჩევნებს; ავტოროს აზრით, კენჭის ყრის დროს ჯეროვნად არ იყო წესიერება დაცულიო; მაგ., როცა კრებამ მოითხოვა,—ზოგი პირველადაა კრებაზე და არც რუსული ესმის, საჭირო არა ვინმე განუმარტოს ქართულად, რომელი უფთია ბ. ზდანოვიჩისა ტ რომელი თ. ერისთავის, ან კიდევ რომელი უჯრაა თეთრი კენჭისათვის და რომელი შავისათვისო,—თავმჯდომარემ განაცხადა,—როდესაც მოველენ კენჭის ჩასაგდებად, თუ საჭირო იქნა, მე თვითონ ავუხსნი ქართულადაო. თუმცა არავის არ განუცხადებია ბ-ნ თავმჯდომარისათვის, რესპუნი არ მესმის და ქართულად ამიხსენით კენჭების მნიშვნელობაო, ის მაინც ზოგიერთს უჭვენებდა კენჭის ჩაგდების დროს,—ესაა თეთრისათვის და ეს შავისათვისო, და თანაც ხელს აღებდა ყუთს; კნ. ელისაბედ წერეთლისას არავითარი დარიგება არ ესაზირებოდა, მაგრამ თავმჯდომარემ მაინც აუხსნა უჯრების დანიშნულება და უჯრების წინ ჩამოფარებული მაუდის-კი ასწია; ეწვინან კიდეც შეჭნიშნა ხმა-დაბლა,—ხელს ნუ მიშლითო. მე, ბ-ნმა ემელიჩამა და ეძ. ჭიპინაძემ რამდენჯერმე შეგნიშნეთ თავმჯდომარესა და ბ-ნ პრინცს, ნუ დაბახით ყუთების წინ, აქეთ ჩამოცალეთ-ო, და ბ-ნი პრინცი კიდეც მოჰშორდა, მაგრამ თავმჯდომარემ მაინც თავისი გაიყვირა. როდესაც მივიდა ყუთებთან თავ. კ. გურიელი, თავმჯდომარემ ქართულად აუხსნა უჯრების დანიშნულება,—თუმცა სრულიად საჭირო არ იყო, რადგან თავადმა გურიელმა ერეკლეი სიტყვებიკ-ეი წარმოსთქვა რამდენჯერმე რუსულს ენაზე. ბერეთვე მოეკვა ძმ. ვაშაძეებსაც. ბოხოვი ეს განცხადება გუშინდელ ოქმთან ერთად საბეჭდ ქალალდებში მოათავსოთო.

გ. გ. წერეთლისა (ალელვებით). ბ-ნმა ჩიკვაიძემ აღნად იმიტომ მომიგონა ეს ეპიზოდი ჩორი, ეს საზიზღარი სიცრუე, რომ პირადად ჩემი შეურაცხყოფა უნდოდა. ბატონებო, მე ვიპირველად ვესწრები საზოგადო კრებას და გთხოვთ, როგორც მანდილოსანი, დამიფაროთ ამ საშინელის ცილისწამებისაგან. ნუ ტყვ ერთი სიმართლის მგვანი სიტყვა მაინც ეერიოს ჩვიკვაიძის განცხადებაში ჩემს შესახებ. (ხანგრძლივი ტაში).

ფაჯ. ბ. გურგენი. ბატონებო, კალისტრატე ჩიკვაიძე ნაჩვევი გახლავთ თავის არჩევნებზე აყალ-მაყალისა (скандаль), და გუშინ ვეღარ გაეძლო, რომ აქაც აყალ-მაყალით არ გაითავდა საქმე და, სხვა რომ ვეღარა მოგახერხა, მიჰყო ხელი ცილის-წამებას. როგორ არა, რეცხვენიან, განათლებული კაცი ასეთ სამარცხვინო საქმეებს სჩადის. ერთი სიტყვაც არაა მართალი მის განცხადებაში. ყოველივე მოგონილი და მოგონილი (ტაში).

ქსეფე განაცხადეს ძმ. ვაშაძეებმა ქართულად,—ბ. ჩიკვაიძეს ტყუილი მოუგონია ჩვენს შესახებო.

ბ. გ. ზდანოვიჩი. ბ. ჩიკვაიძისაგან ჩვენ უკვე თვის არას მოველოდითო; ეს იყო მისი სული და გული და კიდეც გადმოგვილაგა. მხოლოდ იმასა ვსთხოვ კრებას, ამგვარ განცხადებების ჩართვით ნუ გავბინძურებთ ჩვენს ანგარიშებს.

კრებამ ერთხმად დაადგინა, უკანვე დაუბრუნდეს ავტორს, ან სრულიად მოისპოს როგორც ეს განცხადება, ისე მის მიერ წინად წარმოდგენილი ვრცელი შენიშვნა ოქმის შესწორების შესახებაო.

სანამ კენჭის ყრას შეუდგებოდნენ, ბ. გ. ზდანოვიჩმა წაიკითხა სამაღლობელი დეპუტატი, რომელიც უნდა გაეგზავნოს: მიწოდ-მოქმედებისა და სახელმწიფო ქონებათა მინისტრის, სამთო დეპარტამენტის დირექტორს, ამიერკავკასიის რკინის გზათა უფროსს და ინჟ. შოსტაკს. ყველა მოწონებულ იქმნა კრების მიერ.

კრებამ მაღლობა გადაუხადა კრების თავმჯდომარეს ინჟ. ა. გ. ცეიტლინს და დაადგინა, რადგან ახლო მომავალში სრულდება 25 წელი მისის მოღვაწეობისა, აღრეც, მიგვითვალა.

ოსჯ, ს. ს. წერეთლმა კრების მინდობილობით მადლობა შესწირა ნ. ა. პრინცს (ტაში).

შემდეგ ამისა შეუდგნენ კენჭის ყრას, რომლის შედეგიც ჩვენის გაზეთის № 28-ში ახალ ამბად იყო მოყვანილი.

კრება 6½ საათზე დასრულდა.

ჩვენებური ამბები

სურამი. შარშან ზაფხულს მცხოვრებლებთ ფული გადაახდევინეს და ქუჩებზედ ფარნები მოაწყეს. სრული იმედი მოგვეცა, რომ დამე კისერს აღარ მოვიტეხავთ ხოლმეო, მაგრამ იმედი იმედათ დარჩა. ფარნები თურმე მარტო მოაგარაკეეთათვის ყოფილა გაკეთებული, რაც სჩანს იქიდგან, რომ მოაგარაკეთა წასვლისთანავე აიღეს ფარნები. ახლა დავრჩით უფარნოდ, რის გამოც ღამით, ამ უბედურ ზამთარში, ლამის კისრები მოვიტეხოთ. არ ვიცით, ჩვენი „მამები“ რა აზრისანი არიან, მაგრამ ის-კი ცხადია, რომ ამ ზამთარში უფრო საპიროა ფარნების მოწყობა.

საპიროა აგრეთვე ქუჩები შესწორდეს, ნამეტნავად ცხრილ წოდებული „შავ-ხიდთან“, რომლის ახლოც გაცლა შეუძლებელი არა თუ ღამით, არამედ დღითაც.

სურამელი.

—

ყოდნენ რასმე.

ბესარიან. რა მოგახსენოთ, შენი პირიმე, მაგაზედ მგონი არავის არაფერი მოუხსენებია...

კნ. თამარ. ეჰ! მაშ მაგაებს თავი დავანებოთ. შენ ეს მითხარი, ჩემი შვილი ხომ ქალაქში დადგება?

ბესარიან. ვერა, შენი პირიმე, ვერ გადავეცი, თუმცა ქალაქში-კი ბრძანდებოდა.

კნ. თამარ. რატომა, კაცო?

ბესარიან. სათქმელადაც-კი მეძნელება, ქალბატონო! გული გაიმაგრეთ, შენი პირიმე, ცუდი ამბავი უნდა მოგახსენო. თქვენი შვილი აედგ გახლდათ. თავის ჭკუაზედ ვეღარ არის. სულ რაღაცების ბოდავს. ტანსამოსსაც იხევს.

კნ. თამარ (ტირის). ვაი შენ, ჩემო უბედურო თავო, ესღა აკლდა ჩემს გამწარებულს ბედსა. ვისთვისღა ვიტანჯებოდი და ვშრომობდი, თუ ერთადერთი შვილიც გამიგიჟდეს? ბოდა?! ხომ გიცნო?

ბესარიან. ჯერ თითქო მიცნო. დალაგებით დამიწყო გამოკითხვა, ჩემი სამშობლო მხარე როგორ არისო? დედა ხომ არ მიჯავრდება, რომ ვერა ვწახე სოფელშიო? დარიგება მამცა, როგორ უნდა მოუარო მამეულს, რომ აყვავდესო...

კნ. თამარ. მერე, მერე, ბესარიან?

ბესარიან. მერე შემჭქნა ერთი ყვირილი, და გადმოვეხტინე დორბედები. ამ დროს შემოვიდნენ ემაწვილები. დაუწყეს დამშვიდება, მაგრამ ვერას გახდნენ. ხელათ თავი გაუპარესეს, ცივი წყალი დაასხეს და ამან დააშოშმინა. მერე ჩაიძინა კიდეც.

თამარ. ეჭიმებმა რა სთქვეს, ეჭიმებმა?!

ბესარიან. არა უჭირს-რაო. ამითი არ მოკვდებაო, მხოლოდ სრული ჭკუაზედ-კი ვეღარ დადგებაო. ჩვენში სხვაც არის ბევრი ამისთანაო. სოფელში უნდა წაიყვანოთო.

კნ. თამარ. იძასი პატოსანნი ძმა ყიმმრალი ბუეული სადღა იყო? რატომ არ მიეშველა?

ბესარიან. თქვენი ტერო, რომ ბუეულის საქმეა წასული.—ჯიბგირობა დაუწყია იმ შეჩვენებულსა. თუმცა ყველამ იცის, რომ უკანონო შვალია ცხონებულ ბატონისა, მაგრამ მაინც თავსა გვპრის თავისის უსირცხვილობით. ამას წინად ბოლიციას ჩაეჭიდნოდა ხელში, მაგრამ ეს მოქნილი აქვს ეი თავი დაუღწეია. მოგახსენებინენ ცოროში ერთ ფრანცუზს რაღაცნაირად გაწვრთნილი ღორები ჩამოეყვანა. გვეგო ჩვენს ბზეულს ესა და ერთი მოეპარა და ქალაქის ხორცის დუქანში მიეტანა. იქ შეუტყვეს თურმე. პრატკალიც შეუდგნენსო, მაგრამ ეიღაც შეძლებული ვაჭარი წამოჭქმაგებია და თავი დაუხსნენებია. პორაც გვეგონენე, თუმცა იმ ვაჭარს დიდი ხანია თვალი უჭირავს ძაძულზედ. ბზეულას მოახერხებინა, სულ თუ არა—ნახევარი მაინც უნდა შეისყიდოსო. ბზეულას დაუტარაბახნია, თუმცა უკანონოვარ, მაგრამ ჩემ სულულ ნახევარ ძასა, ვეძისილება და სხვა ქალალდებიც კაი ხანია ჩა-

ეროვნული ბიბლიოთეკა

თილ საქმის განსახორციელებლად...

დიდი ქების და მადლობის ღირსია აქაური მამასახლისი: ცხენის წყლიდან რამოდენიმე ათასი ურემი ქვა, ხრეში და სილა ამოიტანა საზოგადოების ღონით—ცხენის წყალს მოაშორა და იქვე ორმოცი საჟენის მანძილზედ დაჰპყრა,—ვითომ და რა! ამით რაც მის საზოგადოებაში გაფუჭებული გზებია გაკეთდებოო. მაგრამ დალოკცილი შეილი, თუ გზებს არ გააკეთებდა, ის ქვა და ხრეში იქვე ყრილიყოო ცხენის წყალი თუ დაეშალებდა თითქმის არ მოაკლებდა. კი, მართალია, რამოდენიმე გაზიდა გზების შესაკეთებლად, მაგრამ სად? — სადაც უფრო ხშირათ დაიარება თითონ მამასახლისი, ეს იგი თავის სახლსდა სოფლის კანცელარიას შუა. მამასახლისს დავიწუებია რომ თავის საზოგადოების საზღვარი მეორე საზოგადოების დასაწყისია (სამაქვოს საზოგადოება, ქუთ. მაზრისა) სწორედ იმ საზღვარიდან, სადაც ბოძია ჩაგდებული, მარნის საზოგადოებისკენ ორასი საჟენი ისეთი გზა არის, რომ ქვეითი მგზავრი თუ ყანებით, ან მცხოვრებლების ეზოებით არ წავიდეს, ღობეებზედ და თხრილებზედ არ იხტუნა, გასვლა არ შეუძლია; ცხენსანი, როცა ამ მანძილის გავლას დაიწყებს, წუ. გიორგის სახელი უნდა ახსენოს, რომ შვიდობით გავიდეს მაინც გზაზედ, ცხენი არ ჩაეფლას ტალახში და თითონაც შიგ არ ჩარჩეს.

რა გააშრობს ამ გზას, ან რა ქვა და ხრეში გააკეთებს, როცა დასავლეთის და აღმოსავლეთის მხრით უსარგებლო ეკალ-ბურჭნარი და თხმელის ხეებია ჩაყოლებული და არც ქარსა და არც მზის სხივებს არ აკარებს გზას, რომ თავისი ბუნებრივის მოქმედებით გააშროს.

Sიმონ გრიგოლიშვილი.

რუსეთი

„სიბ. უ.“ დაბეჭდილია შემდეგი წერილი: „გაზეთ „სტეპნოი კრაი“-ს რედაქცია თავს ანებებს თავის გაზეთს, რადგან შეუძლებლად სცნობს მუშაობას ახლანდელს გარემოებაში“.

უცხოეთი

გერმანია. მიუნხენში დაარსებულ ახალი საზოგადოება, ფერენი, რომელსაც აზრად ადის სენის წინააღმდეგ ბრძოლა გაუხდია. ამას წინად მოხდა კრება ფერენის დამაარსებელთა, წევრთა და გარეშე მაყურებელთა თანდასწრებით. კრება გაიხსნა კეთილ ღღეს იყო დანიშნული, რომ საზოგადოების ყოველ წევრს შესძლებოდა დასწრება და თავის აზრის გამოთქმა. მართალია, მთელი ვეებერთელა უზარმაზარი დარბაზი ხალხით გაივსო. ქალებისა და კაცების ტევა ალარ იყო. წაიკითხეს მოკლე-მოკლე წერილები (რეფერატები) ჰიგიენისა, პსიხიატრიისა, სპორტიტა და ეკონომიის შესახებები და სხვა მრავალი სპეციალური წერილები. თვითოეული სქელრობდა დაემტკიცებინა კრებისათვის, რომ ავი სენი დიდს განსაცდელში და დაღუპვას უქადის ევროპის ხალხს, ყურის წოდება ამ მოელენისა ყოველდ შეიძლებელია, საჭიროა მთელი საზოგადოება შეეხმაროს კატასტროფის ამ გამანადგურებელ სენსაო. გამოითქვა აგრეთვე ის აზრი, რომ მთავრობა და საზოგადოება სრულიად ყურადღების არ აქცევს ამ სენს და არ ცდილა მის აღმოფხვრისა ან შემცირებისათ. მთავრობა და საზოგადოება ამ შემთხვევაში იმ ფრანგელსა ჰგავს, რომელიც განსაცდელის დროს თავს ფრთებ ქნევ შესალეს იმედით, რომ არაფერ დამინახავსო. ასეთი გულგრილობა იმითი აიხსნება, რომ ავი სენი უცებად და ერთიანად არ ანადგურებს მცხოვრებლებს, როგორც ხოლერა და ქამი; თუმცა არც ხოლერას, ქამს და სხვა სენს იმდენი ზარალის მოტანა არ შეუძლია, რადგანაც ავ სენს. ქუუდან შეშლა, დამბლა, სინკუნტ-ვ ხშირად ავი სენისაგან წარმოსდგება. ბევრია ისეთი შემთხვევა, როცა ადამიანნი სხვის მიერ (მამის, დედის) ჩაღებილ ცოდვებისთვის თითონ ხდება მოპასუხე, რადგანაც ავი სენი გადამდები ავადმყოფობაა.

თუ რამდენად გავრცელებულია ავი სენი გერმანიაში, გვიმტკიცებს შემდეგი ციფრები: პრუსიაში ათას სულზე დღეში სამი ავადმყოფი მოდის. გერმანიაში სულ 58 მილიონი ითვლება, რომელთა შორის ავის სენით შეპყრობილი დღეში 174,000 სულს ყურის. ახალი ცოლ შერთულებში ის კაცზე ე ავის სენით ყოფილა ავად.

სხვა-და-სხვა საზოგადოებრივ კლაში სხვა-და-სხვა გვარადაა გავრცელებული ავი სენი. ჯარის კაცთა შორის ას სულზე 4—5 სულ-მოდის; მუშებს შორის—8, ვაჭრებს შორის—17, სტუდენტებს შორის—25! მუშებს შორის შედარებით ნაკლები რიცხვი ხდება ავის სენით ავად, რაიც აიხსნება მით, რომ მუშები ადრე ქორწინდებიან. მაგრამ ფაბრიკებისა და ქარხნების მუშებს შორის ეს სნეულება უფრო ხშირია. პროფ. ბრენტონის გამოანგარიშებით ზარალი, რომელიც ავი სენისაგანაა გამოწვეული, წელიწადში ურიის 75 მილიონ მანეთს.

კრებაზე გამოირკვა აგრეთვე ის საზარელი და გულის შემზარავი სურათი, რომელიც არსებობს ავ ანადგურებს ოჯახის ბედნიერებას და ბედნიერების ნგრევის შედეგებს. ხშირად მომხდარა და ხდება, რომ ცოლის ქმრისაგან გადასხეპოდეს ეს სანი ნელი სენი; მთავრობა ამ მხრივ არავითარ ყურადღებას არ აქცევს, ავადმყოფსა თუ არა, ვინც თხოულობს ცოლს ან ვინც თხოვდება.

“ჩვენთო,—სთქვა ერთმა ორატორმა—ვიტანჯებით ჩვენის დედ-მამის ცოდვების გამო. ჩვენც თავის-თავად პასუხის-მგებელნი ვართ იმათ წინაშე, რომლებიც ბრძენ, გონება და გონება დამხვეულები იბადებიან. ბუნება შურს იძიებს, სამაგიეროს გადაგვიხდის, თუ ყურადღებას არ მივაქცევთ ამ აღმაშფოთე ბელს სურათსაო“.

კრებამ გადასწყვიტა ამ ბოროტების შესამცირებლად (თუ სულ აღმოსაფხვრელად არა) წივნების გავრცელება, სახალხო ყრილობაზე ავი სენის შესახებ მსჯელობა. გადაწყვიტა აგრეთვე ათიოდის თავიზთა განსაკუთრებული კანონი გამოსცეს ავის სენის წინააღმდეგ საბრძოლველად.

ავი სენი ერიცხება პროსტიტუციის (რას კიპობის) წყალობით. პროსტიტუციაკი ქონებრივად მეტის-მეტი სილარიბისა და უმუშევრობისაგანაა გამოწვეული. მაშასადამე, საჭიროა მუშების (ქალებისაც) უმუშევრობის დროს დაზღვევაო. არსებული კანონის ძალით, გერმანიაში მუშების დამზმარე კასსას აღკრძალული აქვს იმათი დახმარება, რომლებიც ავის სენით არიან ავად. ამით სჯიან არა მარტო ავადმყოფს, არამედ იმასაც, ვინც მასთან იქერს კავშირს.

“საშინელი სენი“ მოდებულია არა მარტო გერმანიაში, არამედ მთელ დედა-მიწის ზურგზე. ამისათვის საჭიროა თვითონ საზოგადოებამ იღვას თავს ამ სენის აღმოფხვრა, ან-და მისი საზარელის სურათის შესუსტება. ნუთუ ეს სატვენიან ამ სენის შესახებ ლაპარაკია, საჭიროა დაფარულ სენს აშკარად, გულ-ახლით და საქვეყნოდ ვებრძოლოთო, თუ არ გვინდა ჩვენის თავის განადგურება და დალუპვაო.

—

კარიერის უნიჭოებისტები (საუთარის კორესპონდენტისაგან). მთრის გრუზი გროსს და ამაგე დროს სორბონშიაც ჭკითხულობს დეკტორს ბერძნულ დიტერატურიდან და College de France-შიაც. დიდი ხანია, გრუზე ავადმყოფობს და ხანის სპეციალისტის დიდებულ მოპარვას და პოეტების ნაწარმოებსა და თხზულებებს. წუხს College de France-ში მთრის გრუზეს პირველ დეკემბერში გაკრნა ჰეკტანის „რესნიკეის“ პირველი წიგნი და თანამედროვე სიხლეებს ჰეკტანის სიცოცხლის დეკვეთურთა. სიმრთში. მთრის გრუზე პირველის დროს ატეხეს ცივილიზაციის შესახებ კითხულობს გურსებს. ამგვარად, გრუზე წელს უველაზედ სიანტერესოდ და შესანიშნავს ხასს ენის საპრნგნეთის ცხოვრებისას და, ვინ იცის, იქნება უველაზედ უბრწყინვალეს ხასიაც კაცობრიობის ისტორიისს. და მართალი რომ ვსთქვათ, კაცობრიობის ისტორიაში არ მოიძებნება ისეთი ხანა, როდს დიტერატურა, ხელოვნება, ფილოსოფია, მეცნიერება და ზოგადოება ასე ყუჩვეულოდის, როგორც ეს სპეციფიკურად ახასიათებდა ბერძნულ ერს. და მართალი ბერძნების ისტორიაში არ მოიძებნება ისეთი ხანა, როდს დიტერატურა, ხელოვნება, ფილოსოფია, მეცნიერება და ზოგადოება ასე ყუჩვეულოდის, როგორც ეს სპეციფიკურად ახასიათებდა ბერძნულ ერს. და მართალი ბერძნების ისტორიაში არ მოიძებნება ისეთი ხანა, როდს დიტერატურა, ხელოვნება, ფილოსოფია, მეცნიერება და ზოგადოება ასე ყუჩვეულოდის, როგორც ეს სპეციფიკურად ახასიათებდა ბერძნულ ერს. ბერძნულ ენაზედ არ ლაპარაკობენ ახლა, მაგრამ ეს ენა ისე ლამაზია, ისე ხმაურობს, ისე ჟღერს, რომ ნამდვილ ხელოვნებად გვეჩვენება. ბერძნული ენა ისეთი ენაა, რომელზედაც ლექსის თქმა ისეთივე ადვილია, როგორც ჩვენ ლაპარაკი

происхожденіе Ислама и его отношеніе къ христіанству и еврейству.

Сергіемъ (въ міру) архіепископомъ Ставропольскимъ и Бакинскимъ.

Преосвященный Сергій родился въ 1867 году, 15 іюня, въ семьѣ священника Полтавской губерніи. Образованіе получилъ въ Полтавской духовной семинаріи и Кіевской духовной академіи, которую окончилъ въ 1892 году со степенью кандидата богословія. Въ томъ же году былъ назначенъ преподавателемъ Полтавской семинаріи, гдѣ преподавалъ исторію церкви, исторію русскаго раскола и обличительное богословіе. Въ 1894 году былъ назначенъ инспекторомъ Полтавской семинаріи, а въ 1895 году былъ перемѣщенъ на должность ректора Подольской семинаріи, гдѣ и оставался до 1900 года. Въ 1900 году былъ назначенъ ректоромъ Полтавской семинаріи, гдѣ и оставался до 1902 года. Въ 1902 году былъ назначенъ ректоромъ Кіевской духовной семинаріи, гдѣ и оставался до 1903 года. Въ 1903 году былъ назначенъ епископомъ Ставропольскимъ и Бакинскимъ.

Преосвященный Сергій имѣетъ степень магистра богословія и звѣзду ордена Св. Анны 2-й степени.

Преосвященный Сергій прибылъ въ Ставрополь 15 іюня, въ 10 часовъ утра, и былъ встрѣченъ на вокзалѣ архіепископомъ Ставропольскимъ и Бакинскимъ Іоанномъ, архимандритомъ Ставропольскимъ Іоанномъ, архимандритомъ Ставропольскимъ Іоанномъ, архимандритомъ Ставрополь